

Αριθμός 23

Ο ΠΕΡΙ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΩΤΩΝ
ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 277)

Ο ΠΕΡΙ ΚΗΔΕΜΟΝΙΑΣ (ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΣΩΤΩΝ)
(ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΡ. 2) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ 1978

Εν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 163 τοῦ Συντάγματος, τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ περὶ Ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου τοῦ 1964 καὶ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ περὶ Κηδεμονίας Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων Νόμου παρεχομένων ἐξουσιῶν, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον Διαδικαστικὸν Κανονισμόν :

33 τοῦ 1964
Κεφ. 277

1. Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Κηδεμονίας Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων (Τροποποιητικὸς Ἀρ. 2) Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς, 1978 καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Κηδεμονίας Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ καὶ τοῦ περὶ Κηδεμονίας Ἀνηλίκων καὶ Ἀσώτων (Τροποποιητικοῦ) Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ, 1978 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς ὁ «βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»).

Δ. Ν. Τόμ. 11
σελὶς 422
Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
Παράρτημα
Δεύτερον:
6.10.1972
24. 2.1978

2. Ὁ Κανονισμὸς 15(1) τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ τροποποιεῖται διὰ τῆς προσθήκης τῆς ἀκολούθου ἐπιφυλάξεως :

“Νοεῖται ὅτι εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἰὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεως δὲν ὑπερβαίνει τὰς £50 θὰ πληρῶνηται ἓν μόνον δικαστικὸν τέλος ἐκ £1 ἀντὶ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν τελῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν παρόντων Κανονισμῶν”.

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 11ῃ Ἀπριλίου, 1978 καὶ θὰ ἰσχύη ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐκδόσεως τῆς Ἐπισήμου Ἐφημερίδος τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας.

Μ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ, Πρόεδρος Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Α. ΣΤΑΥΡΙΝΙΔΗΣ,

Λ. ΛΟΪΖΟΥ,

Τ. ΧΑΤΖΗΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ,

Α. ΛΟΪΖΟΥ,

Γ. ΜΑΛΑΧΤΟΣ,

} Δικασταὶ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

Ἀπριλίου, 1978
Ἐφημερίδος τῆς

ου.

Ἄριθμὸς 24

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ
ΝΟΜΟΣ (ΚΕΦ. 189)Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΕΩΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΩΝ ΑΠΟΒΙΩΣΑΝΤΩΝ
(ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΑΡ. 2) ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΤΟΥ 1978

33 τοῦ 1964.

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 163 τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ περὶ Ἀπονομῆς τῆς Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμου τοῦ 1964 παρεχομένων ἐξουσιῶν, τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον ἐκδίδει τὸν ἀκόλουθον Διαδικαστικὸν Κανονισμόν :

Δ.Ν. 1955
σελὶς 1.
Ἐπίσημος
Ἐφημερὶς
Παράρτημα
Δεύτερον:
24.2.1978.

1. Ὁ παρῶν Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ Διαχειρίσεως Περιουσιῶν Ἀποβιωσάντων (Τροποποιητικὸς Ἄρ. 2) Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς, 1978 καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τοῦ περὶ Διαχειρίσεως Περιουσιῶν Ἀποβιωσάντων Κανονισμοῦ, 1955 καὶ τοῦ περὶ Διαχειρίσεως Περιουσιῶν Ἀποβιωσάντων (Τροποποιητικοῦ) Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ, 1978 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικὸς Διαδικαστικὸς Κανονισμὸς»).

2. Αἱ παράγραφοι 11 καὶ 12 τοῦ Πίνακος Β τοῦ βασικοῦ Διαδικαστικοῦ Κανονισμοῦ καταργοῦνται διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἀκολουθῶν παραγράφων :

ΠΙΝΑΞ Β

Δικαστικὰ τέλη

£ μίλις

11. Διὰ τὴν χορήγησιν διατάγματος ἐπικυρώσεως διαθήκης ἢ διατάγματος διαχειρίσεως κληρονομίας μετὰ ἢ ἄνευ ἐπισυνάψεως τῆς διαθήκης :

Ἐὰν ἡ καθαρὰ ἀξία τῆς περιουσίας—

(i) δὲν ὑπερβαίνει τὰς £1,000	2.000
(ii) ὑπερβαίνει τὰς £1,000 διὰ κάθε £1,000 ἢ μέρος τούτων	£2.000 μέχρι
£100.000 κατ'
ἀνώτατον
ὄριον.

Ἐπικολλῶνται εἰς τὸ μητρῶν διαταγμάτων διαχειρίσεως κληρονομιῶν.

Σημ. : Ἡ καθαρὰ ἀξία τῆς περιουσίας ὑπολογίζεται ὡς ἐμφαίνεται εἰς τὸ Πιστοποιητικὸν τοῦ Ἐφόρου Φόρου Κληρονομιῶν.

12.—(i) Ὄταν ἡ ἀξία τῆς περιουσίας δὲν ὑπερβαίνει τὰς £50, θὰ πληρῶνηται δικαστικὸν τέλος £1 μόνον· καὶ

(ii) Ὄταν ἡ ἀξία τῆς περιουσίας ὑπερβαίνει τὰς £50, ἀλλὰ δὲν ὑπερβαίνει τὰς £300, θὰ πληρῶνηται δικαστικὸν τέλος £2 μόνον ἀντὶ τῶν λοιπῶν δικαστικῶν τελῶν τῶν καθοριζομένων δυνάμει τοῦ παρόντος Πίνακος.

Ἐπικολλῶνται εἰς τὸ μητρῶν διαταγμάτων διαχειρίσεως κληρονομιῶν.